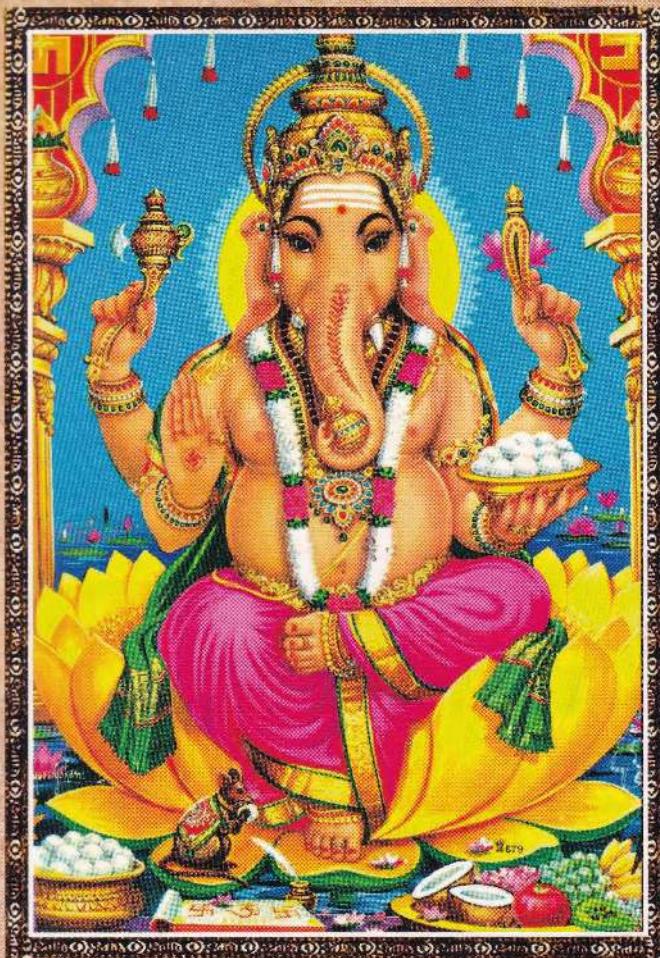

२
சிவமயம்

இவ்வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த
அயர் திருமதி. வீணாலட்சுமி தயாக்ராஜா
அவர்களின்
சிவைதுப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

06-09-2007

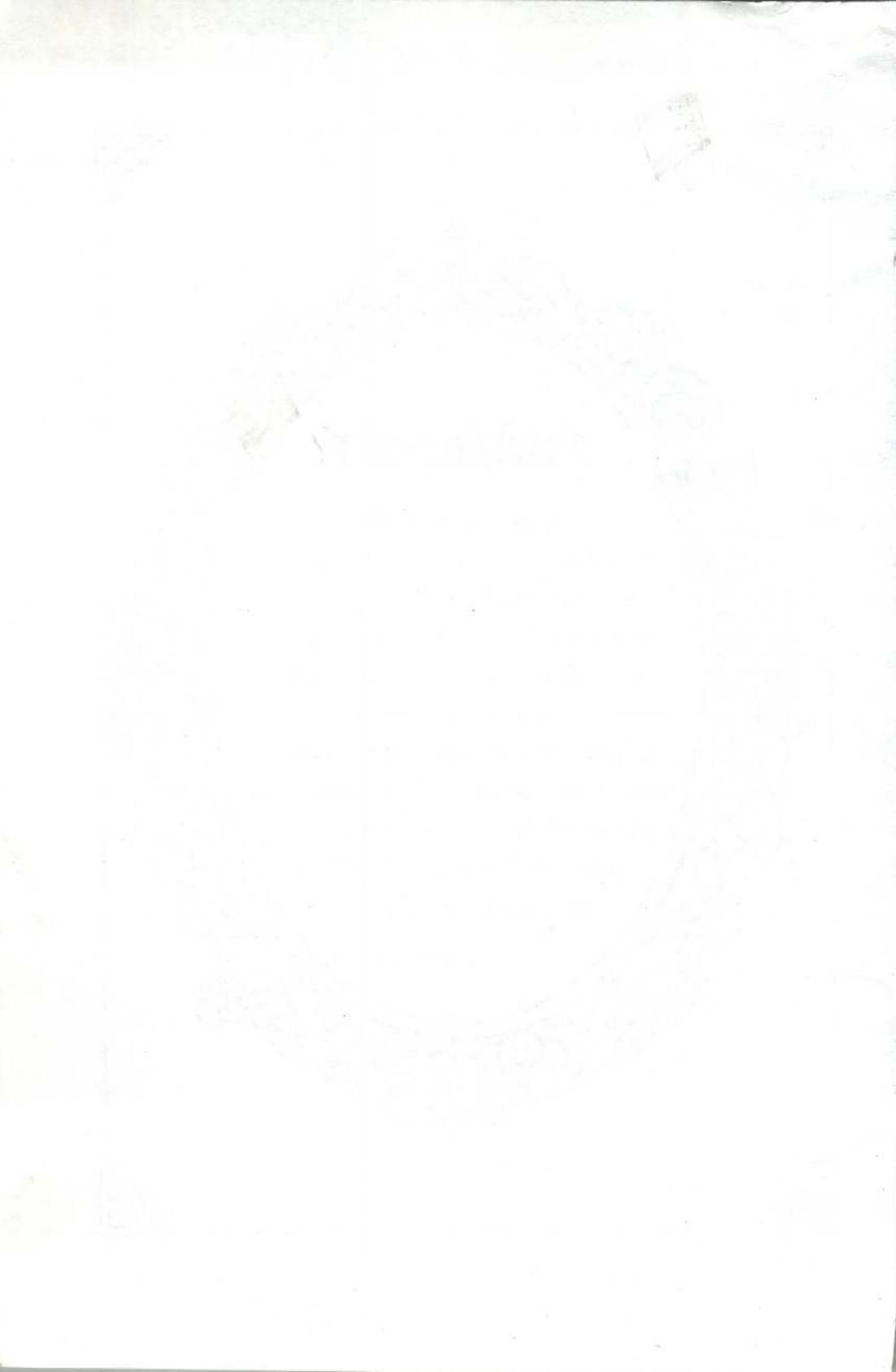
சமர்ப்பணம்

ஊனை உருக்கி

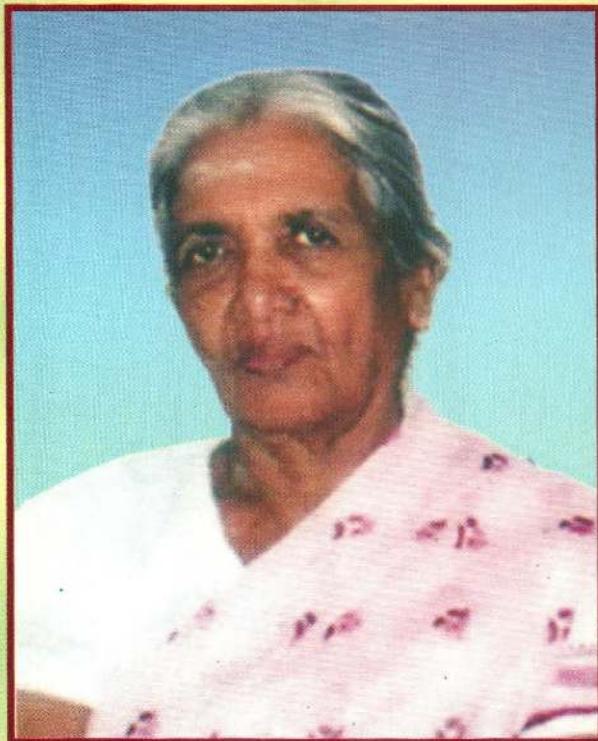
உதிர்த்தை பாலாக்கி உயிர் கொடுத்த
அன்னைக்கு சமர்ப்பணம்.

மனிதருள் மாணிக்கமாய் அன்பு நிறைந்த
பேரொளியாய் இன்சொல் பேசி, அன்புடன்
எம்மை பேணிக்காத்து, பண்புடனும், பாசத்
துடனும், நேசத்துடனும், இன்முகத்துடன்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இன்று வானுறையும்
தெய்வமாகிவிட்ட எமது அன்புத் தாயின்
திருப்பாதங்களுக்கு இம்மலரினை
காணிக்கையாக்குகின்றோம்

- கரும்பத்தினர் -

உ
சிவமயம்

மண்ணில்
23-08-1918

விண்ணில்
22-08-2007

அமர்

திருமதி விஜயலட்சுமி தமிழகராஜா
அவர்கள்

திதி வெண்பா

சர்வசித்து ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் ஆறு மதிவளர்பிறையில்
இராமபிரான் அவதரித்த நல்நவமி திதிதனில்
கல்வளைப் பிள்ளையார் அருள்பாலிக்கும் சண்டிலிப்பாயில் வந்துதித்த
மங்கை நல்லாள் விஜயலட்சுமி விநாயகன் அடி சேர்ந்தாளே

ந திருமதி. விஜயலட்சுமி தியாகராஜா அவர்களின் பூ வாழ்க்கைக் குறிப்பு

சமுநாட்டின் வடபகுதியில் சண்டிலிப்பாய் கிராமத்தில் கல்வனை என்னும் குறிச்சியில் புராதன தலமாகிய கல்வனைப் பிள்ளையார் கோவில் அமைந்துள்ளது. சின்னத்தம்பி புலவரால் “கல்வனை அந்தாதி” பாடப்பெற்ற பெருமை மிகு தலம் இதுவாகும். யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த பண்டைய அரசர் இத்தலத்தை ஸ்தாபித்து நன்கு பரிபாலித்து வந்தார். இவரின் வழிவந்த பரராசேகரம் என்னும் மன்னன் தனது மகன் பரநிருபசிங்கனுக்குச் சாசனம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களில் சண்டிலிப்பாய் கிராமம் ஒன்றாகும். பரநிருபசிங்கன் சிவபதமடைய ஆட்சிக்கு வந்த அவரின் மகனாகிய பரராசீங்கத்தைப் பறங்கியர் பரராசீங்க முதலி என அழைத்தனர்.

பரராசீங்க முதலிக்கு மரணகாலம் சமீபித்த பொழுது அவர் தனக்கு சாசனம் செய்யப்பட்ட கிராமங்களைத் தன் குமாரர்கள் ஏழு பேருக்கும் பகிர்ந்தளித்தார். சண்டிலிப்பாய் கிராமம் அவர் மகனாகிய வெற்றி வேலாயுத முதலிக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இவர் இக்கிராமத்தைப் பல குறிச்சிகளாப் பிரித்து நடுக்குறிச்சியில் முன்பு போர்த்துக்கேயரால் சேதமாக்கப்பட்ட கல்வனைப் பரமானந்த பிள்ளையார் கோவிலை மீண்டும் நிறுவித் தன் குடும்பத்தினருடன் சேர்ந்து தங்கள் குல தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தார்.

வெற்றிவேலாயுத முதலிக்குப் பின்னர் இவரின் சந்ததியில் வந்த விநாயகர் ஆறுமுகமும், அவருக்குப் பின்னர் அவர் மகன் ஆறுமுகம் சுப்பையாவும் கோவிலை நன்கு பரிபாலித்து வந்தனர். ஆறுமுகம் சுப்பையாவிற்குப் பின் சந்ததி இல்லாமையினால் தன் சகோதரியின் மகள் இராசம் மாவிற்கும் அவரின் கணவர் முத்துக்குமாருவுக்கும் இக் கோவிலைப் பராமரிக்கும் தத்துவ உரிமையை எழுதிக் கொடுத்தார். இராசம்மா முத்துக்குமாரு கோயில் நிலத்துடன் சேர்ந்த தனக்குரிய மோதர் வளவு எனுங் காணியைக் கோயிலுக்கு நன்கொடையாக வழங்கி கோபுரத்தையும் கட்டி கட்டிட திருத்த வேலைகளையும் பூர்த்தி செய்தார்.

இவர்களுக்குச் சிரேஷ்ட புதல்வியாக விஜயலட்சுமி 1918ம் ஆண்டு ஆவணி 23ம் திகதி அவதரித்தார். இவர் சன்னாகம் இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார். சண்டில்பாயைச் சேர்ந்த செல்லையா - பொன்னம்மா தம்பதியினரின் 2வது புதல்வன் தியாகராஜா என்பவரை 1943ம் ஆண்டு திருமணம் புரிந்தார்.

இவர் இராஜலட்சுமி, சிவஞானசந்தரம், ஆறுமுகதாஸ், பரமானந்தம் ஆகியோரின் அன்புச் சகோதரி ஆவார். இவரது தந்தையார் சிவபதமடைந்ததைத் தொடர்ந்து தனது கணவருடன் இணைந்து சிறிய வயதாக இருந்த சகோதரர்களை தந்தை ஸ்தானத்தில் இருந்து பொறுப்புடன் ஆதரித்து வந்தார். இது மட்டுமன்றி உற்றார் உறவினர்கள் அனைவரையும் அன்புடன் ஆதரித்து அவர்களின் காலத்துடன் இணைந்த தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து நன்மதிப்புடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

அத்துடன் தன் தாய் தந்தையாரின் வழிநின்று கணவருடன் இணைந்து கல்வளைப் பிள்ளையார் கோயில் திருப்பணியில் ஈடுபட்டு வந்தார். தனி நிர்வாகத்தில் இருந்த இக்கோயிலில் எல்லா அடியார்களும் ஈடுபட வேண்டுமென்ற இவரின் நல்நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்ய தியாகராஜா முயற்சி எடுத்தார். இதன் பலனாக ஒரு தர்மகர்த்தா சபை நிறுவப்பட்டது. இச்சபையின் பொருளாளராக தியாகராஜா இருந்தார். இவர்கள் இருவரும் கோயிலின் வளர்ச்சிக்காக அரும் பாடுபட்டார்கள்.

இவர்களின் இல்லறமாகிய நல்லறத்தின் பயனாகத் தோன்றிய பிள்ளைகளாகிய தவகுமாரன், பத்மினி, மீதரகுமார், பவானி, ரஞ்சனி ஆகியோருக்கு முறையாகக் கல்வி கற்பித்து நன்னிலைக்கு உயர்த்தினார். 1975ம் ஆண்டு தன் கணவர் சிவபதமடைந்ததைத் தொடர்ந்து தனித்து நின்று தனது பிள்ளைகளின் கடமைகளையும் சரிவரச் செய்து முடித்தார்.

கு

அன்னார் தவக்குமாரனுக்கு நீராவியடி வைத்தியலிங்கம் தம்பதிகளின் இரண்டாவது புதல்வி லீலாவைத் திருமணம் செய்து வைத்து பிருந்தா, திலீபன் ஆகியோரைப் பேரப்பிள்ளைகளாக அடைந்தார். ஸ்ரீதர குமாருக்கு மல்லாகம் சதாசிவம் தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வி சகிகலாவை மணம் முடித்து வைத்து சுகன்யாவை பேத்தியாக அடைந்தார். பவானியை சண்டிலிப்பயைச் சேர்ந்த குலசேகரம்பிள்ளை தம்பதிகளின் இரண்டாவது புதல்வர் ராஜேஸ்வர னுக்குத் திருமணம் புரிந்து வைத்ததினால் ரஜீவனைப் பேரனாக அடைந்தார். ரஞ்சனியை மூளாயைச் சேர்ந்த முருகேசபிள்ளை தம்பதிகளின் ஏக புதல்வரான சிவபாலனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்ததனால் சுகிரதன் என்ற பேரனையும், திரிபுரா, மாதுரி என்ற பேத்திகளையும் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பை அடைந்தார்.

நாட்டு நிலமை காரணமாகத் தான் பிறந்த வளர்ந்த “கல்வளை வாசா” வீட்டை விட்டு கொழும்புக்கு இடம் பெயர்ந்து கொழும்பில் தனது களிஷ்ட புதல்வி ரஞ்சனி, மருமகன் சிவபாலன், பேரப்பிள்ளைகள் சுகிரதன், திரிபுரா, மாதுரி ஆகியோருடன் மிகவும் அன்பாக வாழ்ந்து வந்தார். தனது ஏனைய பேரப்பிள்ளைகளான பிருந்தா, திலீபன், சுகன்யா, ரஜீவன் ஆகியோருடனும் மிகவும் பட்சமாக நடந்து வந்தார்.

தனது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர் களுடன் சந்தோஷமாக வாழ்க்கையை நடாத்திய இவர் 2007ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 22ம் திகதி தனது 89ம் வயதில் இறைபதமடைந்தார். இவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி கல்வளைப் பிள்ளையாரைப் பிரார்த்திக்றோம்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

தோத்திரப் பாடல்கள்

விநாயகர் வணக்கம்

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக்கொழுந்தனை
புந்தியில் வைத்ததி போற்றுகின்றேனே

முருகன் வணக்கம்

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகை முகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவே னான்.

அம்மன் வணக்கம்

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநஞ்சு
வாயகி மாலினி வராகி குலினி மாதங்கியென்
நாயகி யாதி யுடையாள் சரண மரண்நமக்கே.

சிவமயம்

பஞ்ச சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

இடரினுந் தளரினு மெனதுறு ஞோப்

தொடரினு முன்கழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனி லழுதொடு கலந்த நஞ்சை

மிடறினி லடக்கிய வேதியனே

இதுவோவெமை யாஞ்சமா

நீவதொன்றேமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள்ளாவடுதுறை யரனே.

திருவாசகம்

பூசுவதும் வெண்ணிறு பூண்பதுவும் பொங்கரவும்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரற்றியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் பூங்கள் செற்ற வெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளாங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரார்
குழாத்தில் அணியடை ஆதிரைநாள்
நாராயணனொடு நான்முகன்
அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர்
குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாண்டு கற்றுதுமே.

பெரியபுராணம்

உ_லகெலாம் உ_னர்ந்து ஒதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீ_மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்களிலம்படி வாழ்த்தி வணக்குவோம்.

சீவபுராணம்

வெண்பா
திருச்சிந்றும்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
யல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவுரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏக னனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க!

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகள்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரம்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!

ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சீவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல்லிறைஞ்சி
வின்னிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக் மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர் ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா நீந்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீட்டுறேன்
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜயா வெனவோங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யா தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சட்டரே
எஞ்ஞானம் இல்லாத இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்க மளவுறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்தீட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா வனக்குக்
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும்
 நலந்தா னிலாத் சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தநுளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சட்டரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபூரே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புனர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமொங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேந்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் சூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்
 திருச்சிற்றம்பலம்
 அழகாண்மை வல்லவ முதலி யாழிய
 கல்வனை விநாயகர்
 திரு ஊஞ்சல்
 காப்பு

சீர்கொண்ட மதியிதழி சடையிற் குடுஞ்
 சிவபரனார் தந்தகண பதியுன் மீதில்
 ஏர் கொண்ட தமிழிசையா லூஞ்சல் பத்து
 மெழியேன்யான் பாடுதற்கே யின்பமாகப்
 பேர்கொண்ட வபிராமி சுதானாஞ் சித்ரப்
 பேழைவயிற் நைங்கரத்தே ரம்ப னான
 கார்கொண்ட கயமுகக்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகத்தின் பொற்பாதங் காப்ப தாமே.

திருவூஞ்சல்

மேஞுகிரி பொதியகிரி தூண் தாக
 விளங்கியவே தண்டகிரி விட்ட மாக
 ஏருலவு சதுர்வேதங் கயிற தாக
 இத்தரையே இனியதொரு பலகையாகச்
 சீரணவு மெழுமுனிவர் வடந்தொட் டாட்டத்
 திருமகஞங் கலைமகஞும் புகழ்பா ராட்ட
 காரணவுங் கோபுரக்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழருஞ்சல்

வனமரு மிந்திரன் கவிகை தாங்க
 வாயுதே வன்கரத்திற் கவரி யோங்கத்
 தனமருவு மிருநிதிக்கோ னடைப்பை வாங்கச்
 சலபதிபொற் களாசிகொண்டு தருக்கின்
 இனமருவு ஞானியர்பே ரின்பம் தேங்க (வீங்க)
 இறைநிறையு முரசுமுதலியங்க ணோங்கக்
 கனமருவு மதில்குழ்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

சீரேறு மலரயன்கைத் தாளம் போட
 திருமால்மத் தளவோசை செறிந்து நீட
 ஏரேறு கந்தருவர் சுருதி கூட
 இதமே றுந் தும்புருநா ரதர்பண் பாட
 வாரேறு முலையரம்பை மாத ராட
 மயிலேறு மறுமுகவன் மகிழ்ந்து நாடக
 காரேறு கயமுகக்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

ஊளமிலா வியக்கர்தொழு துவகை யார
 உளமுருகிவிஞ்சையர்கள் கண்ணீர் சோரத்
 தானவரெல் லோருமருந் தவத்தைச் சாரச்
 சுந்திரகு ரியரபைந்து சரணஞ் சேர
 வானுலவுங் குரவர்மறை யுணர்விற் கூர
 மகிமையுறு சிவசமய மெவருந் தேர
 கானுலுவு பொழில்குழ்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

புலனிறையும் பூசகர்பூ சித்துத் தாழப்
 போறைநிறையு மடியவர்கள் பரிவினாழத்
 தொலைவரிய பூதகண நாதர்குழத்
 தொண்டர்குழாந் தொழுதுமல விருளைப் போக்க
 வலனுயர்வேல் விழிவலலவ மருங்கில் வாழ
 வானவரா னேர்பொழியு மர்கள் வீழக்
 கலையறியும் புதருறைகல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

பன்னுமரு மறையவரா சார மேறப்
 பாராஞ் மரசர்மநு நீதி தேற
 மன்னுநிதி தனையீட்டி வசியர் வீற
 மகிதலத்தே ருழவர்களைல் வளத்தின்மீறத்
 துன்னுதொழி லாளரெலாந் துயர மாறத்
 துகளாறுதொன் முனிவர்க ளாசி கூறக்
 கன்னல்கழு கெனவளர்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

மங்கையுமை கண்குளிர் வளரு நேச
 மழூரேச மங்களஞ்சேர் வரவி லாச
 பைங்கணர் வம்புண விக்ந் ராசா
 பாலச்சந்தர் மூலபல பாச நாச
 எங்களுயிர்க் குயிராகி யிருக்குந் தேச
 எவ்வெர்வர்க்கு மீசகயி லாச வாச
 கங்கைதரு கதிமுகக்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

செஞ்சடையி ஸணிந்தவொரு கங்கை யாடத்
 திருவிதழி மலைசங்கக் குழையோ டாட
 விஞ்சகருசெங் கரமிளிரும் படைக ளாட
 விசையமறு முதீகவா கனமு மாட
 மஞ்சயரு துதிக்கையொரு மருப்பு மாட
 வங்கி வளர் சமரகன் னங்க ளாட
 சஞ்சமலர் தடஞ்குழ்கல் வளைவாழ் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

மதிமலியுஞ் சடாதரே யாழ ருஞ்சல்
 வளமலியுஞ் தராதரரே யாழ ருஞ்சல்
 துதிமலியுஞ் கணேசரரே யாழ ருஞ்சல்
 சொல்லிய குணேசரரே யாழ ருஞ்சல்
 விதிமலிய மகோதரரே யாழ ருஞ்சல்
 விற்றகுமர சகோதரரே யாழ ருஞ்சல்
 கதிமலியுஞ் காசிபகல் வளைவான் ஞானக்
 கற்பகமே யற்புதமா யாழ ருஞ்சல்

சீர்வழி சிவசமயம் வாழி வாழி
 திறவரகும் விப்பிரரு மாவும் வாழி
 ஏர்வாழி கவிவாணர் வாழி வாழி
 யிணங்கிய தொண்டர்க ளென்றும் வாழி
 ஊர்வழி யழகாண்மை வல்லவன் சொல்
 உசிதமறு தமிழுஞ்ச லுலகில் வாழி
 கார்வழி சண்டிருப்பாய் வாழி வாழி
 கல்வளைவாழ் கற்பகமும் வாழி தானே.

அன்பரன் அப்பம்மா

அன்பான் எனது அருமை அப்பம்மா !
கண்டவுடன் உபசரித்து கதைகள் கூறி
கனிவுடன் எனையனைத்த கரங்கள் எங்கே ?
பண்போடு எனையனைக்கும் பாங்கை எண்ணி
பதைத்துருகி அழுகின்றேன்
சென்ற தைத்திங்கள் எம்மனை வந்துற்று
விருந்துண்டு மகிழ்ந்த நிகழ்வு
இறுதியென நான் எண்ணவில்லை
நோயுற்று வைத்தியசாலையில்
இருந்த போது உங்களைப்
பார்க்க வந்த என்னை அருகில்
அழைத்து அன்பு புரிந்தமை
என்னை விட்டுப் பிரிய நீங்கள்
Good bye சொன்ன நிகழ்வாக
எண்ணலாமோ ? அப்பம்மா !

சுகன்யா ஸ்ரீதரகுமார்
பேத்தி

கண்ணீர் அஞ்சலி

எங்கள் அன்புத் தந்தைக்கு அருமை அக்காவாகவும், எமது தாயாருக்கும் பாசமிகு மைத்துனியாகவும், எங்களுக்கு என்றும் அன்பு மாமியாகவும், எவ்கள் பிள்ளைகளின் பாசமிகு பாட்டியாகவும் எம்மத்தியில் நீண்டகாலம் பெருமையுடன் வாழ்ந்து இறைவனைடி சேர்ந்த செய்தி கேட்டு மிகவும் கவலையடைந்தோம்.

ககலீனம் காரணமாக மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட செய்தி கிடைத்த ஒரு சில மணி நேரத்துக்குள் நீங்கள் எம்மை விட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிந்து சென்றுவிட்டார்கள் என்ற செய்தி கேட்டபோது எமது காதுகளையே எம்மால் நம்பமுடியவில்லை.

நீங்கள் எப்போதும் எமது குடும்பத்தின் மீது காட்டிய அன்பையும் தந்த ஆதரவையும் எம்மால் மறக்கமுடியாது.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல கல்வனைப் பிள்ளையாரை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

என்றும் உங்களோடு அன்புடன் வாழ்ந்து சிவபதமடைந்துவிட்ட பெரிய தம்பி (சிவஞானகந்தரம்) குடும்பத்திலிருந்து.

செல்வமலர் (மைத்துனி)
மருமக்கள், மக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்

அன்புமிக்க அக்கர

சரைந்து மாதமாய் எம்தாய் எம்மை சுமந்தாள்
 எனக்காக இறுதிவரை சுமைதாங்கி நீயிருந்தாய்
 கோலமகள் நீயம்மா குலவிளக்கும் நீயம்மா
 கொற்றவளே எங்குற்றாய் உன்தம்பிகள் தவிக்கின்றோம்
 ஞாலத் திருமகளே குவலயத்தின் குலமகளே
 நீபிரிந்த செய்தியினால் மனமொடிந்து போனோமே
 பாலாறு வற்றியென பரிதவிக்க வைக்குதக்கா
 எமைமற்று நீவிட்டுப் போனதென்ன சொல்லக்கா
 காலமெலா எம்மனதில் களிநடம் புரிந்தவளே
 இனியெங்கு உனைக் காண்போம் உற்றவளே வந்திடக்கா
 சகோதரர்கள் ஆறுழக்தாஸ், பரமானந்தர்

பிரசமிகு மச்சரன் !

காயாகிக் கனியாகிக் காலமெலா மெமக்காகி
 கனிந்துருகி நின்றவளே எனதருமை மைத்துனியே
 தாயாகி நின்றெம்மைக் காலமெலாங் காத்தவளே
 நான் உங்கள் சேயம்மா நீயெந்தன் தாயம்மா
 வாயார வாழ்வெல்லாம் வாழ்த்தி நின்ற அன்னையம்மா
 என் குடும்பம் வாழ்வதற்கு தினமுழைத்த தெய்வவம்மா
 தேயாத மதியம்மா ஓயாத உளமம்மா
 எங்குற்றாய் என்தாயே எழுந்தோடி வந்திடம்மா
 ஸத்துனிகுானம்

பட்சமுன்ன அத்தை !

அன்னைக்கு அன்னையாய் அன்புத் திருமகளாய்
 எமைக் காத்து வளர்த்தவளே எனதருமை ஆத்தாவே
 இன்னலொன் றைமைக் கென்றால் செயலிழந்து நிற்பாயே
 கண்ணிமையாய் எம்மைக்காத்துக் காலமெலாங் காப்பாயே
 தன்னல மற்றவளே தாய் குலத்தின் தலைமகளே
 எமையைனைக்க யாருண்டு உனக்கு நிகர் எவருண்டு
 எந்நாளும் நாம்வாழ நீபட்ட துயரெல்லாம்
 என்முன்னே வருகுதம்மா எமைக் காக்க வந்திடம்மா
 ஸருமகன் ஸீவன்

அன்பரன் அத்தை !

மார்மீதும் தோள்மீதும் மடிமீதும் வைத்தென்னை
 உன்மகளாய் நினைத்தென்னை உறங்கவைத் திருப்பாயே
 பார்போற்றப் பக்குவமாய் எனைக்கற்க வைத்தாயே
 சீமைக்கு அனுப்பி வைத்து உளமகிழ்ந்து நின்றாயே
 கார்மேக மாய்வந்த காலனுணைக் கவர்ந்தானோ
 அத்தையுன் பிரிவாலே அனல்பட்ட புழுவானேன்
 யார்செய்த பவவினையோ நான் செய்த தலினையோ
 அத்தைதநா னுணைப் பிரிந்து துடிக்கின்றேன் வந்திடம்மா
 மஞ்சகன் தாரணி

அன்புமிக்க அத்தை !

ஆளப் பிறந்தவளென் றெனையழைத்து மகிழ்வாயே
 அள்ளி அணைத்தென்னை அகமகிழ்ந்து சிரிப்பாயே
 வேளமுகத் தோனை என்றென்றும் துதிப்பாயே
 கல்வளைப் பிள்ளையார் காலடியில் சேர்ந்தவளே
 காலை முதல் மாலைவரை எனையனைத்து மகிழ்வாயே
 ஆளுவந்த பேரெனன்று எனைத் தமுவி மகிழ்வாயே
 அங்கமெல்லாந் தடவியெனை அகமகிழ வைப்பாயே
 குலமாதே குலக்கொழுந்தே எனைக் காத்த என்தாயே
 என்னிதயம் வேகுதம்மா எனையனைக்க வந்திடம்மா
 மஞ்சகன் பிரகாஸ்

அருமை மைத்துனி

தங்கச்சி செல்லமென் றென்னாலும் அழைப்பாயே
 மைத்துனியா யொருபோதும் எனைநினைத்துப் பார்க்காயே
 தங்கமடி நீயெனக்கு என்றுகு லுரைப்பாயே
 எனக்குத்துய ரொன்றென்றால் புழுவாய்த் துடிப்பாயே
 பொங்கும் வயதிலும்நீ எனைத்தமுவி மகிழ்வாயே
 உற்றதுணை யாயிருந்து ஊக்கமெனக் களிப்பாயே
 பாங்கமில் லாதவளே வெள்ளைமனம் கொண்டவளே
 எங்கிருந்து உண்றவு துடிப்பதைநீ கேட்டாலும்
 ஊனுறைந்து உனர்வழிந்து புழுவாய்த் துடிப்பாயே
 தங்கத் தலைமகளே எமைக்காத்த திருமகளே
 எனைத்தவிக்க விட்டுநீ எங்குற்றாய் வந்திடக்கா
 மாத்துனி செல்வாஸர் (செல்லம்)

எனது அருமைத் தாய்யர்

எனது தாயார் சண்டிலிப்பாய் நடுக்குறிச்சியில் வீற்றிருக்கும் கல்வனைப் பிள்ளையார் மீது அளவற்ற பக்தி கொண்டவர். அவருடைய வாழ்வு எந்நானும் இக்கோபிலையே மையமாகக் கொண்டிருந்தது. வீட்டில் நடக்கும் முக்கிய நிகழ்வுகளின் போதும் கல்வனைப் பிள்ளையாரை நினைவு கூர்ந்தே சகல கருமங்களையும் ஆற்றி வந்தார்.

இவர் எனக்கும் என் தம்பி, தங்கைகளுக்கும் மிகச் சிறந்த தாயாக இருந்தார். அது மட்டுமல்ல ! தன் பிள்ளைகளை மணந்த மருமக்களையும் சொந்தப் பிள்ளைகளாகவே மதித்து நடத்தி வந்தார். அவர் அன்பால் கவரப்பட்ட அவர்களும் அவரைத் தம் தாயாகவே மதித்து நடந்து வந்தார்கள். கற்றத்தவர், அயலவர் ஆகியோர் மீதும் மிகவும் அன்புள்ளவராக இருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கி வந்தார். இதனால் அவர்களும் இவர் மீது எப்போதும் பிரியமாகவே இருந்தனர்.

நான் இறுதியாக கொழும்பில் என் தங்கை வீட்டில் எனது அருமைத் தாயாரைச் சந்தித்தபோது வழமைபோல் அவருடன் அதிக நேரம் கதைக்க முடியவில்லை. நான் விடைபெற்றுப் பறப்படும் போது அவர் முகத்தில் இன்னதெரியாத ஆதங்கள் இருப்பதை அவதானித்தேன். நான் சென்ற பின் என் தங்கையிடம் “ஏன் தவம் இம்முறை ஆறுதலாக இருந்து அதிக நேரம் கதைக்கவில்லை ? ” என வினாவியதாக அறிந்தேன்.

எனது தாயார் கடும் சுகவீனமுற்று வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட செய்தி கிடைத்தவுடன் வாழைச்சேனையிலிருந்து அவசரமாகப் பறப்பட்டு வந்தேன். ஆனால் பயணத்தின் போதே அவர் உயிர் பிரிந்துவிட்ட செய்தி கிடைத்தது. அவரை இறுதியாக சந்தித்தபோது பாங்க முகமே என் மனக்கண்ணில் தோன்றியது. அவருடன் அன்று அதிக நேரம் கதைக்க முடியாத ஆதங்கமும் மனதை வாட்டியது. பயண நேரம் வழமையைவிட அதிக நேரம் எடுப்பது போல் தோன்றிக்கொண்டே இருந்தது. இறுதியில் அவரின் முகத்தை என்னால் மலர்ச்சாலையில் தான் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது.

இறுதி நேரத்தில் அவருடன் இருக்கும் வாய்ப்புக் கிடையாத கவலை என்னை வாட்டிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் அவர் அதிக வேதனையின்றி அமைதியாக இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தது சற்று மன ஆறுதலையும் தருகிறது.

அவரின் தூய ஆன்மா கல்வனைப் பிள்ளையாரின் திருவடியை அடைந்து
சாந்தி பெறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்
ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

தி. தவகுமாரன்
(மகன்)

நெஞ்சை விட்டு நீங்கரத் ‘அம்மு’ வின் நினைவுகள்

காலச்சக்கரமானது ஒரு சீராய் சுழன்றபோதும், எம் அம்மம்மா எம்மை விட்டுப் பிரிந்த சில தினங்கள் பல யுகங்களாய் தோன்ற காலன் மீது கோபம் கொண்டு கண்களில் கண்ணீர் கொண்டு கலங்கி நிற்கின்றோம் நாம்.

இப்புவலகில் நாம் பிறந்த நாள் முதல் இன்றைய நாள் வரை எமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் அங்கம் வகித்தவர், நாம் செல்லமாக ‘அம்மு’ என அழைக்கும் எம் அம்மம்மா. இராமாயணம், மகாபாரதம் முதற்கொண்டு பல்வேறு கதைகளுடாக வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை, வாழ்க்கை நெறியை, நீர்க்குமிழி போன்ற நிலையில்லாத இப்புவலக வாழ்க்கையைப் பற்றி எமக்கு உணர்த்திய எம் ‘அம்மு’ இன்று எம்மோடு இல்லை.

ஒரு அம்மமாவாய், ஒரு தாயாய், ஒரு ஆசிரியையாய் இருந்து எம்மை அரவணைத்த எம் அம்முவைப் பற்றி வார்த்தைகளால் விபரிப்பது கடினம். விஶேஷமாக 1993ம் வருட ஆரம்பத்தில் எமது அம்மாவை விட்டு பிரிந்து கொழும்பில் வந்து வசித்த அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளும் எம்மை பெரியம்மாவுடன் இணைந்து பாடசாலைக்குக் கூட்டிச் செல்வது முதல் உணவு ஊட்டுவது வரை அனைத்தையும் கவனித்தவர் எமது அம்முவே.

பொது விடயங்களிலும், அரசியலிலும் இவருக்குள் ஆர்வத்தையும் அறிவையும் எமக்குள்ளேயும் இவர் புகுத்தினார். தினசரி நாளோடும், உலகவரைப்படமும் இவரின் உடன் பிரியா உடமைகள். எங்கள் வெற்றிகள், தோல்விகள், சந்தோஷங்கள், துக்கங்கள் அனைத்தையும் எம் வாழ்க்கை பூராகவும் நாம் ‘அம்மு’ வுடன் பகிர்ந்துள்ளோம்.

நெஞ்சைவிட்டுகலாத சில தனிப்பட்ட நினைவுகள்.....

சுக்ரூர் :-

கடந்த 21 ஆண்டுகளாக காலையில் கதிரவனைக் காணமுன் என் கண்கள் காணப்பது என் ‘அம்முவையே’. ஏனெனில் எமது சிறியவீட்டில் நானும் அம்முவும் ஒரே அறையையே பகிர்ந்தோம்.

புராதனைக்கதைகள் முதல் சண்டிலிப்பாய் தனது சிறுவயது அனுபவங்கள் வரை பல சுவையான கதைகள் எனக்குக் சொல்ல தென்றால் அம்முவுக்கு அலாதி பிரியம் - அதைக் கேட்பது ஒரு தனிச்சுகம்.

எனது பெறுபேறுகள் வரும் சமயங்களில் இரவு முழுக்க விழித்து இருந்து கணனியில் அவற்றைப் பார்க்க ஒருபோதும் அவர் தவறியதில்லை. இறுதியில் எனக்கு பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைத்ததையொட்டி அவர் முகத்தில் தென்பட்ட ஆண்தம் என்னுடையதைவிட பலமடங்கு அதிகம்.

சிலநாட்களில் நான் இரவு நேரங்களில் வீடுதிரும்பும் போது வாயிலில் முதலில் காண்பது என் அம்முறையே. இலங்கை நாட்டு நடப்புகள், உலக அரசியல் என சிலசமயங்களில் நாடுகடந்து வார்த்தைகளாலேயே நாமிருவரும் உலகவலம் வருவோம். தினசரி காலைப் பத்திரிகையை முதலில் வாசிப்பதற்கு எனக்கும் அம்முவக்கும் போட்டி இருக்கும்.

இவ்வாறு பலநினைவுகள் என் நெஞ்சைவிட்டு நீங்காது நிற்க, நினைவுகளின் கருத்தா என் அம்மு என்னோடு இல்லையென்ற கவலை ஒன்றே என்னை வாட்டுகிறது.

தீர்ப்புரூ :-

நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு வீடுதியில் இருந்து கற்கச் சென்றபோது, யாழ் இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் தனது சிறுவயது விடுதி அனுபவங்களைச் சுவைபடச் சொல்லி என்னைத் தைரியப்படுத்தி அனுப்பியவர் எனது அம்முவே. ஒவ்வொரு தீங்கள் காலையிலும் பேராதனைக்குச் செல்லும்போது அதிகாலையில் எழுந்து என்னை வழியனுப்ப ஒருபோதும் தவறுவதில்லை.

பாடசாலை செல்லும் காலங்களில் விழாக்களுக்காக ஒரு சில மணித்தியாலங்களில் எனக்கு உடைத்தத்துத் தருவதும், என்னுடன் சேர்ந்து பத்திரிகையில் குறுக்கெழுத்துப் புதிர் நிரப்பி பரிசு பெற்றமையும் இன்று போல் தோன்றுகிறது.

‘அம்மு’ என்னைவிட்டுப் பிரிந்தாலும் அவரின் நினைவுள் என்றும் பசுமையாக என்னுடனையே வாழ்கின்றது. அவர் இன்றும் எம்முடன் வாழ்வதாகவே உணர்கிறேன்.

ம/துரை :-

என் வாழ்க்கை நினைவுகள் என்னும் புத்தகத்தின் முதலாவது பக்கத்தை என் மனக்கண்ணில் நிறுத்தினேனேயானால் அங்க தோன்றும் முதல் படம் யாழ்

வீட்டு முற்றத்தில் என் அன்பு ‘அம்மு’ குழந்தையாக இருக்கும் எனக்கு நெல்லிக்காய் பறித்து ஊட்டுவதே ஆகும். என் 3 வயதில் அன்னா, அக்காவைப் பெரியம்மா Elocution வகுப்புக்குக் கூட்டிச் சென்ற பின் தனிமையில் வாடும் எனக்கு உற்ற தோழியாய், ஆசானாய் விளங்கிப் பல கதைகள் கூறி, திறம்பட வாசிக்க, எழுதப் பழக்குவதுடன், குழந்தையாகவே மாறி என்னுடன் இணைந்து படங்கட்டு நிறந்தீடி மகிழ்வார். நான் செய்யும் அத்தனை குறும்புகளையும் பொறுமையுடன் பார்த்து ரசிப்பார்.

நான் பாடசாலை செல்லும் பருவத்தில் எனக்குத் தேவையான கட்டுரை, கவிதைகள் மிகத் திறம்பட எழுதித்தந்து என்னை ஊக்கமுட்டுவதும் என் அம்முவே. நான் பாடசாலைச் சுற்றுலாவுக்குப் போகும் போது இன்முகத்துடன் வழியனுப்பி, நான் திரும்ப எவ்வளவு நேரமானாலும் விழித்திருந்து என் இனிய அனுபவங்களை ஆவலுடன் கேட்பார்.

“உன்னைப் பார்த்தால் என் அம்மாவைப் பார்ப்பது போல் உள்ளது” என அவர் அடிக் கடி கூறும் வார்த்தைகள் இன்னமும் என் காதில் ஓலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. என் வாழ்வின் அனைத்துக் கட்டங்களிலும் நான் பார்த்துப் பழகிய, என் கூடவே இருந்த அன்பு ஆத்மா தற்போது என்னை விட்டுப்பிரிந்து விட்டது. என்பதை என் மனது இன்னமும் ஏற்க மறுக்கிறது. என் நினைவுலைகளின் பெரும்பகுதியை ஆக்கிரமிக்கும் அம்மு எத்தனை வருடங்கள் உருண்டோடினாலும் என் நெஞ்சை விட்டு அகலாதிருப்பார்.

‘அம்மு’ இறுதிவரை கலவலப்பாக மிகுந்த ஆரோக்கியமாக இருந்தார். என்பத்தொன்பது ஆண்டுகள் அழியுன்னத வாழ்வு வாழ்ந்து இறுதியில் அமைதியாக அவரது ஆத்மா பிரிந்த முறை ஆறுதலானது

'Ammu We Love You'

எங்கள் இதயத்தில் என்றும் இருக்கும் உங்கள் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனை இடையறாது பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

என்றும் அன்புடன்

சி. சுகிரதன், சி. திரிபுரா, சி. மாதுரி
(பேரப்பிள்ளைகள்)

நெஞ்சேரு நினைவுகளாய்.....

நிழலாகிப் போன நிஜூத்தை இன்றும்
நினைக்கவே விம்மும் நெஞ்சம்
கலங்கி மனம் தவிக்கும் போது
கண்களில் கண்ணீரே மிஞ்சம்
உங்கள் அன்பு பேத்தியாய்
உடனிருக்க வேண்டி கெஞ்சம்
இதயத்தில் உங்கள் நீங்காத
இனிய நினைவுகளே தஞ்சம்

அலை அலையாய் எழும் அந்த
அழியாத ஞாபகங்கள் கோடி
மீட்டிப் பார்க்கத் தோன்றுதே - அவை
மீளாத் துயரில் ஆழ்த்துதே
ஒவ்வொரு நொடியும் உங்களோடு
ஒவ்வொரு விதமாய் கழித்த
இனிய நிகழ்வுகள் எல்லாம்
இளமையின் நினைவுகளாய்.....

கல்வியின் அரிச்சவடியை அன்று
கல்லில் மணல் பரப்பி அன்புடன்
என் கைபிடித்து நீங்கள் மெதுவாய்
எழுதியது நினைவுகளாய்.....
படிக்கட்டில் என்னை உட்கார்த்தி
பல கணத்கள் சொல்லி எனக்கு
உணவூட்டி உடனிருந்ததெல்லாம்
உறங்காத நினைவுகளாய்.....

சின்ன சட்டைகள் பல தைத்து
சிங்காரித்து என்னை நீங்கள்
அழகு பார்த்த நிமிடங்கள்
அழியாத நினைவுகளாய்.....
பனம்பழுத்தில் பணியாரம் சுட்டு
பலவிதமாய் நாங்கள் செய்த
சகலவித சேஷ்டைகளும் இன்று
சந்தோஷ நினைவுகளாய்.....

பூவரசம் இலையில் விசில் செய்து
 பூஞ்சிட்டாய் வயல் எங்கும்
 பறந்து திரிந்தது இன்றும்
 பக்ஷமையான நினைவுகளாய்.....
 நானும் நீங்களுமாய் அன்று
 நாள் முழுதும் பேசிச் சிரித்த
 சின்ன சின்ன ரகசியங்கள்
 சிறகடிக்கும் நினைவுகளாய்.....

ஆடவைத்து பாடவைத்து என்னை
 ஆயிரம் கதைகள் சொல்ல வைத்து
 பார்த்து ரசித்த நீங்கள் என்றும்
 பாசத்தின் நினைவுகளாய்.....
 என் ஆற்றலின் வெற்றியின்
 என் தன்னம்பிக்கையின் வேரை
 அன்று வளர்த்தெடுத்த நீங்கள்
 அன்பின் நினைவுகளாய்.....

இத்தனை வருடங்கள் கழித்தும்
 இன்னும் என்னை சிறுபிள்ளையென
 ஆசையாய் நீங்கள் பேசுவது
 ஆயிரம் கோடி நினைவுகளாய்.....
 இறுதியாய் உங்களை பார்த்ததும்
 இனிய உங்கள் பேச்சும்
 கணிந்த உங்கள் பார்வையும்
 கடைசிவரை நினைவுகளாய்....

என்றும் அன்பின் வார்ப்பாய்
 என் தந்தையை தந்தீர்கள்
 உடனிருக்கும் அவர் உருவே
 உங்களின் நினைவுகளாய்.....
 என் தந்தையின் மகளாய் நானும்
 என் தந்தையின் தாயாய் நீங்களும்
 இனி வரும் பிறவிகள் எல்லாம் வர
 இறைவனின் அருளே வேண்டும்.

Dr. பிருந்தா தவகுமாரன்
 (பேத்தி)

ஆசை அம்மம்மா

சிறுவயதில் மணலில் அரிச்சவடி சொல்லிக் கொடுத்தேரே !
ஆசையாய் பல நீதிக்கதைகள் சொல்லிக் கொடுத்தேரே !
சமயத்தின் பல நீதிநெறிகள் பற்றி விளக்கின்றே !
என்றும் என்னை அன்புடன் வரவேற்பவரே !
அன்பு அம்மம்மா உங்கள் நினைவுகள் என்றும்
என் மனதில் மறவாதே

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

ரா. ரஜீவன்
(பேரன்)

Fond memories of my beloved Appammah

The unexpected demise of my beloved Appammah worried me a lot. I recall collecting my memories of meeting her last in Colombo about a month ago. I talked with her about my past childhood memories for a long time and enjoyed with her. As I had finished my vacation I went to India to continue my higher studies. I was not able to meet her after that.

I have been admiring her great qualities and the love and affection that she had shown to me. As my past memories of her unfolded itself before me her image, seated in a low chair always fully immersed in reading religious books, loomed fresh in my mind.

I recall the days I spent with her listening to Mahabharatha stories. On one occasion I questioned about 101 brothers in a family headed by Durioothana, which description appears unreal in life we see in this world. She explained the underlying facts in the teachings in Bagavad Geetha. One hundred and one brothers represent 101 evil qualities and Pancha Pandavar are five senses. Lord Krishna helped the use of five senses to realize Truth and Love and to destroy and annihilate evil from this world. If it was not for appammah I would have very little knowledge of our religion - Hinduism.

Every moment I spent with her had been a rich experience to learn the values and morals, which would help me to be a dignified person like her. Whenever I spoke to her she always wanted to know how I am, and what I needed and gave me much more than what I wanted.

I can tell frankly that she always remained as a pillar of strength to the whole family. I always admired her efficiency and capabilities of managing the whole family until the last day.

God has gently stretched his arms and embraced her without much suffering. Even though she has parted from me physically I feel that she is still alive and around me.

May her pure soul rest in peace.

T. Thileepan
Grand Son

Cherished Memories of Ammamma

Only if we had a time machine, we would have rewinded it and gone to the past to live a life with our Ammu (Ammamma), than living each and every second double checking our clock to see whether it has really stopped working. Our Ammu was a lady with dignity and pride-qualities which she might have inherited from her family roots. We could always hear the authority in her voice - no doubt she acted as a patroness of a big ^{and} united family. Today we hear the silent voices, feel the broken hearts and see the fallen faces of all our relatives living here and abroad, while attending her funeral and via telephone - not knowing how they are going to fill the vaccum, this great lady has created in our lives.

Our life with Ammu may be quite short comparing with others but the memories we have are too long for us to write. If we call us as humans with some good qualities then we have to thank our Ammu for instilling them in us. Not only she wanted us to be good but also she explained the rationale of being good by citing examples from epics like Ramayana and Mahabharata and various other moral stories. We often had friendly debates with our Ammu about politics^s, tradition, beliefs etc. She always had a story - a real life incident of hers or some others, to put forward as proofs to the points she made.

If she was not really cooking those stories like she cooked our lunch and dinner, she was a good debater indeed! We remember those days when she took us to the elocution class. Whenever she lost pace and lagged behind us she started telling us her own memories of being a small girl playing with her little brothers and winning them in races in the beautiful mountains of the hill country where her father worked ^{for} some time.

She also told us lots and lots of stories about her own village 'Sandilipay' in Jaffna and about the big house she and her family lived for more than 6 decades. We always admired her ability of story telling as she took us on a virtual tour across the fields and farms of that blessed land whenever she started telling the stories. Today she is no more with us. Some take their memories with them as they die. Others let their memories live in many hearts even after they die. Our Ammu is one of them. It is the symbol of her greatness. We are prepared to live a life in the path she had shown us with her memories close to our hearts.

"May her soul rest in peace."

With lots of Love,
S. Sugirthan, S. Thiripura, S. Maathury
(Grand Children)

கல்வாலை பில்லையர் கோவில் துர்மகர்த்து சபை
Kalvalai Pillaiyar Temple Board of Trustees

தலைவர் : ஸ. நிதியானந்தம்
 President : S. NITHYANANTHAM
 உறுப்புரை : ஸ. ரஷ்மியா
 Vice-President : S. RASHMIYA
 தலைவர் ஆசிரியர் : K. SKLAIAH
 Secretary : K. SKLAIAH
 அமைச்சர் : S. Srikantharasa
 Treasurer : S. Srikantharasa

சங்கதிலிப்பாய்
 Sandilipav

31.08.2007

அனுப்புவதற்கு

தீவுகள் தூயாக்கி, மாணிக்காலை மூலமாக இருந்து இருந்தாலோ -
 இருப்பதை எழி அமைக்க விரைவாக கடந்தால் மாணிக்காலை அமைக்க விரைவாக
 அமைக்க விரைவாக அமைக்க விரைவாக அமைக்க விரைவாக அமைக்க விரைவாக
 அமைக்க விரைவாக அமைக்க விரைவாக அமைக்க விரைவாக.

இந்தை கிருஷ்ணராம விவேகானந்த பூர்ணம்
 அந்தை விவேகானந்த பூர்ணம் அந்தை விவேகானந்த பூர்ணம்.

கல்வாலை பில்லையர் கோவில் துர்மகர்த்து சபை
கல்வாலை பில்லையர் கோவில் துர்மகர்த்து சபை

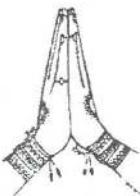
மனிதன் மனிதனாக வாழ 18 விடயங்கள்

மிகவும் மதிக்க வேண்டியவர்கள்	தாய், தந்தை
மிக மிக நல்ல நாள்	இன்று
மிக பெரிய வெகுமதி	மன்னிப்பு
மிகவும் வேண்டியது	பணிவு
மிகவும் வேண்டாதது	வெறுப்பு
மிகப்பெரிய தேவை	நம்பிக்கை
மிகக்கொடிய நோய்	பேராசை
மிகவும் சுலபமானது	குற்றம் காணல்
கீழ்த்தரமான விஷயம்	பொறாமை
நம்பக்கூடாதது	வதந்தி
ஆபத்தை விளைவிப்பது	அதிக பேச்சு
செய்யக் கூடாதது	நம்பிக்கைத் துரோகம்
செய்யக்கூடியது	உதவி
விலக்க வேண்டியது	சோம்பேறித்தனம்
உயர்வுக்கு வழி	உழைப்பு
நழுவ விடக்கூடாதது	வாய்ப்பு
பிரியக் கூடாதது	நட்பு
மறக்கக் கூடாதது	நன்றி

நன்றி நவிலல்

எமது குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய்க்
திகழ்ந்து எல்லோரும் முன்னேற வழிகாட்டிய,
எங்கள் தாயாரது பிரிவுச் செய்தி கேட்டு
நேரில் வந்தவர்களுக்கும், தொலைபேசி மூலம்
ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், அனுதாபச்
செய்திகள் அனுப்பியவர்களுக்கும், மலர்
வளைங்கள் அனுப்பியவர்களுக்கும்,
அவர்களின் ஈமக்கிரியைகளில்
கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், இம்மலரை
சிறப்புற வடிவமைத்த அச்சகத்தினருக்கும் எமது
உளங்கனிந்த நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இங் நனம்
குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ. அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ. அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய். எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு.

எதை நீ படைத்திருந்தாய். அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ.
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ. அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ.
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

"இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்"

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஸ்ணர்